

MİSAFİR EV SAHİBİNİN DANASIYMIŞ

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 19 Mart 2016 08:00 -

Didim'de İstiklal Marşı ile ilgili ikinci konferans 11 Mart Cuma günü saat 14'te Ticaret Odası Aytaç Nurettin Kocabıyık Konferans Salonunda verilecekti. Sabahleyin Özgür Ses'çiler beni otelden aldılar. Zamanın elverdiği kadar görülmesi gereken bazı yerlere gidecektik. Misafir ev sahibinin danasıymış. Nereye çekerlerse oraya gidecektim.

Siz hiç duymuş muydunuz Kuşadası'yla Didim arasında "Dilek Yarımadası Büyük Menderes Deltası Millî Parkı" olduğunu? Hem de 1966'dan beri. Yaklaşık on bir bin hektar alanlık bu park, 1994'te Büyük Menderes Deltası'nın eklenmesiyle 27.675 hektara çıkmış. Burada 804 bitki türü varmış. Bunların altısı yalnız burada yetişmiş. 256 adet türünün görüldüğü kuşlardan 70'i de yalnız burada üreyormuş.

Samsun Dağları'nın deltaya inen yamaçlarının dibinde Rumlardan kalan ve yapıları ayakta olan bir köy var: Doğan köyü. Mübadelede Rumlar gönderilince Türk göçmenler yerleştirilmiş. Uzun yıllar sonra onlar köyü bırakarak ovaya göçmüşler. Evler, böyle otantik mekânları seven kişilere satılmış, yazlık olarak kullanılıyor. Arnavut kaldırım taşlarıyla döşeli sokaklarına otomobil sokulmuyor. Kilisesi sağlam. Oralara yolunuz düşerse gezip görmenizi öneririm. Malum, çok bilenler, çok okuyanlar değildir.

Gelebeç'te Osteofilak...

Doğan köyü'ne uzak olmayan Söke'nin Güllübahçe beldesine uzanıyoruz. Ev sahiplerinin bana bir sürprizleri var. 1972'de Beşparmak Dağlarında yakalanıp Şafak Davası'nda yargılanan, cezaevinde bir süre birlikte yattığımız, 1970'lerdeki Söke'de köylü mücadelesini "Aşılı Zeytin" kitabında anlatan ve geçen yıl aramızdan ayrılan Avşar Köyünden Durmuş Uyanık'ın yeğeninin Güllübahçe'de işletme olarak da kullanılan bir evi varmış. Adı da Güllübahçe'nin eski adı olan Gelebeç adını taşıyor. Coşkun Uyanık, Mustafa Öge ile Didim'deki memuriyet yıllarından arkadaş. Eski günlerden konuşuyoruz. Konferansa geç kalmamak için eşinin hazırladığı nevaleyi ovaya tepeden bakan salonda yiyoruz. Evin hemen yanında 1820'de eskisinin yerine inşa edilmiş Aziz Nikola kilisesi var. Duvarları ve kubbesi sağlam. Kilisenin eklentisinde Osteofilak denilen bir bölüm var. Bu sözcüğü duymuş olduğunuzu sanmam. "Kemiklik" demekmiş. Mezarlık dolunca, yeni mezar yerleri açmak için kemikler çıkarılıp buraya üst üste ve rastgele yığılıyormuş. En azından manzara onu gösteriyordu. Yalnız kafatası kemikleri yok. Bunları derslerde kullanmak üzere tıp fakülteleri alıp götürmüş! Yakışık almış mı bilmem. Neyse biz işimize bakalım! Konferanstan 15 dakika önce Didim'e ulaşıyoruz. Vatan Türküsü, Kurtuluş Savaşı Öyküleri, Kurtuluş Savaşı Kadınları, Kurtuluş Savaşı Gençliği gibi kitaplarım kolilerden çıkarılarak salon girişindeki masaya diziliyor. Belediyeden iki kadın başlarında durmaya

MİSAFİR EV SAHİBİNİN DANASIYMIŞ

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Cumartesi, 19 Mart 2016 08:00 -

başlıyor. Belediye Kültür ve Sosyal İşler Müdürü Naşit Oskay, her cümlesini anlamlı biçimde vurgulayarak bir özgeçmişimi okuyor. Bir hemşerisine Didim’de konferans verdirmekten gurur duyduğunu sezmek mümkün değil. Konferans başarılı olursa bu onun da başarısı sayılacak.

Belediye Kitaplara El Koyuyor!□□□□□□□□□□□□□□□□

Salonda 100 kişi var. 1.5 saat kadar gürül gürül akan su gibi konuşuyorum. Konu zaman zaman beni de heyecanlandırıyor. Birkaç soru geliyor. Belediyenin güzelce hazırlanmış bir plaketi ve büyük bir demet çiçek sunuyorlar. Salona çıktığımızda kitap imzalatmak isteyenleri sıraya girmiş olarak buluyoruz. Öğretmen Dünyası’na teslim edilmek üzere bana kitap satışından 170 lira teslim ediyorlar.

Daha önce yanlış bir iletişim sonucu olsa gerek Yön-Der okullarına dört koli kitap ulaştırılmıştı. Orada dünkü konferans sonundaki satıştan da 360 lira vermişlerdi. Kalan kitapların sayısı bir hayli fazla. Naşit, bunların hepsine Belediyece başarılı öğrencilere verilmek üzere el koymak istiyor. Daha üç yerde konuşacağımdan önce buna razı olmuyorum. Sonra aklım başıma geliyor. Alıcısı bulunmuşken... İçlerinden üçer, dörder kitap alarak hepsini bırakıyorum. Listesini yapıp bir örneğini bana veriyorlar. Alım işlemleri sonra yapılacak.

Özgür Ses’çiler beni gene bırakmıyor. 49 yıl önceki gezimde denize girdiğim bomboş Altınkum Plajı’nın yeni halini gösteriyorlar. Sahilde bir kahvede oturup bira içerek sohbet ediyoruz. Yanımızda Söke’nin eski tanınmış devrimcilerinden Öğretmen Halil Özmen’in kardeşi Tekin Özmen de var. 1970-71’de Söke’de tanıdığım birkaç kişinin artık hayatta olmadığını öğrenerek üzülüyorum. Orada gözaltına alındığımda kelepçeyle kollarımızdan bağlanıp birer “Mücrim gibi” cezaevi arabasıyla İzmir’e sevk edildiğimiz ayakkabıcı Ali Dayı’nın da...